

pege, hvorfor det netop i en constitutionel Stat er fornødent, at en saadan Afstillelse kommer til at finde Sted. Den ærede Rigsdagsmand maa ganske vist ikke have opfattet de Bestanddele af mit Raisonnement til Anbefaling for Lovudkastet, som jeg tillod mig at anføre. Han har bemærket, at den hele Forskjel, som jeg har villet gjøre imellem den nuværende og den tilkommende Skiftecommissiøn, bestod i, at der skulde være 3 Medlemmer istedetfor 2, og at Tidrummet skulde forrykkes fra 2 til 4 Aar. Der ligger en besynderlig Misforstaaelse til Grund for denne Ytring. Jeg har udviflet, hvorledes den bestaaende Indretning med en toaarig Functionstid ikke kan Andet end virke skadeligt, og hvorledes netop alle de Ulemper, som ere forbundne dermed, ville falde bort, naar en Mand kommer til at fungere i 4 Aar og derefter endnu udfører de Functioner, der maatte staae uafgjorte tilbage fra denne Periode. Han vil derved ikke blive overvældet med den Mængde af Forretninger, der vælter ind over ham, naar han skal tage Alt, hvad der kommer i to Aar, men Byrden vil fordeles, idet der bliver 3 til at overtage den; een Mand vil saaledes ikke til nogen Tid faae Mere end en Trediedeel af de indløbende Boer, og jeg tør vel mene, at det er noget ganske Andet end en blot Forandring fra To til Tre og af 2 Aar til 4 Aar. Det er en Realitetsforandring, som ikke kan Andet end komme til at have den meest afgjørende og helbige Indflydelse paa den hele Indretning af Skiftecommissiønen. Jeg troer herved ogsaa at have besvaret det Spørgsmaal, det ærede Medlem opkaftede: Hvad er da Forslaget? Jeg kunde ikke besvare det paany, uden at gjentage hvad jeg tidligere har tilladt mig at bemærke, men jeg troer ogsaa, at Svaret ligger tilstrækkeligt i den Henvisning, jeg nu gav til den Motivering, jeg i mit første Foredrag tillod mig at fremsætte. Idet den ærede Rigsdagsmand udtalte den Mening, at Forslaget i Grunden ikke i sig selv indeholdt Noget, bemærkede han, at man ialfald til en saadan Forandring, som den foreslaaede, ganske vist ikke behøvede nogen Lov. Jeg forstaaer ikke ganske, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kan mene, at der dertil ikke skulde behøves nogen Lov. Det er ved Forordningen af

15de Juni 1771 og tilsvarende Reglement bestemt, at Skiftecommissiønen i Kjøbenhavn skal være indrettet saaledes, at to Assessorer skulle fungere, og at de skulle fungere i 2 Aar. Dette er en Lovbestemmelse, og jeg turde ikke tage det Ansvar paa mig at forandre den uden igjennem en Lov, altsaa ad den Vej, jeg har tilladt mig at vælge, ved at forelægge en Lov for Rigsdagen om en Forandring i den Maade, hvorpaa Skiftecommissiønen i Kjøbenhavn skal være sammensat, og hvorpaa den skal virke. — Jeg vil oprigtig tilstaae, at jeg ikke kan gaae ind paa den store Mængde af Detailbemærkninger, der bleve fremsatte med Hensyn til Skifteforvaltningen. Saaledes som Skifteforvalterfunctionen i det Hele staaer for mig, vil jeg ikke kunne sætte mig ind i, at unge Mænd, opdragne under Retten, det vil altsaa sige, som have fungeret i Contoiverne, været Copister eller Fuldmægtige ved Skiftecommissiønen, skulde være komne i Besiddelse af den Indsigt og Dygtighed, som kvalificere dem til uden Videre at gaae over til at være Skifteforvalter. Der hører sandelig mere til, for at kunne udføre Skifteforvalterforretningerne godt, end at man har seet sig meget om og havt med mange Ting i det daglige Liv at gjøre. Der hører mere til, hvor det gjælder om at tildele Enhver Sit, og det mange Gange under saadanne Omstændigheder, at den Ene paastaaer, det tilkommer ham, og den Anden, at man gjør Indgreb i hans Ret ved at tildele den Første det, hvorom der er Tale. Vil man antage, at Domstole ere fornødne, for at tildele Enhver Sit, saa er det ogsaa ganske vist, at der, hvad enten Bestemmelsen fra Skifteforvalteren skal udgaae igjennem en Decision eller blot igjennem en simpel Tilfjendbegivelse, udfordres meer end at have omtrent samlet en Indsigt ved at bevæge sig i de daglige Forhold; der udfordres en Indsigt, som ikke kan erhverves uden igjennem en ordentlig, vel grundet Kundskab. Den ærede Rigsdagsmand syntes at lægge en Deel Vægt paa, at jeg, som han sagde, havde anført, at Hof- og Stadsrettens Assessorer ikke kunde blive i Skiftecommissiønen meer end i 4 Aar, fordi de ellers vilde blive sløvede. Jeg beklager, at den ærede Rigsdagsmand har opfattet mine Ytringer saaledes, jeg tør næsten sige: de have ikke